

Bilag 3.

Børnesagens Fællesraad.

Til det angaaende Forslaget til Lov om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Mennesker af Folketinget nedsatte Udvalg.

I Fortsættelse af den Samtale, undertegnede Overretsassessor Brun som Medlem af Børnesagens Fællesraad havde den Ære først i denne Maaned at have med Medlemmer af ovennævnte Udvalg, tillader Fællesraadet sig efter den paa Mødet fra de Herrer dertil givne Anledning at fremkomme med følgende Udtalelser.

Fra alle Sider indenfor det private Initiativ hersker der Enighed om, at Oprettelsen af mindst tvende Opdragelsesanstalter af strengere Art for konfirmerede unge Mennesker af begge Køn er fuldstændig uundværlig allerede nu. Trangen er efter vort Skøn til 100 à 150 Pladser for Drengene og 35 à 40 for Piger. Vi bede denne Udtalelse forstaaet saaledes, at vi ikke hermed have ment at burde tage Stilling til det Spørgsmaal, om een Anstalt paa 150 Pladser er bedst eller flere Hjem, hver paa f. Eks. 20 Pladser, maa foretrækkes. Vor Mening er altsaa kun, at der paa den ene eller den anden Maade maa skaffes 100 à 150 Pladser for konfirmerede Drengene af vanskelig Art og 35 à 40 Pladser for lignende Piger.

For konfirmerede Drengene haves for Tiden dels Vejlbj Munkegaard, dels Gjelsted Skolehjem, begge i Nordvest-Fyn. Men ligesom der kun er højst 12 Pladser det første Sted, saaledes øves Gerningen her af en Gaardejer og hans Hustru, der have ofret sig for Sagen, og der maa derfor nødvendigvis regnes paa lettere Tilfælde, og der meddeles f. Eks. ikke Skoleundervisning her. Gjelsted Skolehjem med 15 Pladser meddeler nok saadan og er organiseret paa ogsaa at tage lidt vanskeligere Tilfælde. Men ligesom det allerede har vist sig nødvendigt i Hjemmets korte Levetid af knapt et halvt Aar at bortvise en 15-aarig Dreng, der voldte alt for stor Uro og Desertionslyst mellem de andre, saaledes tør selv dette Hjem med de svage disciplinære Foranstaltninger og Straffemidler, der kunne staa et saadant i private Hænder hvilende Hjem til Raadighed, ikke paatage sig at tage de vanskeligere unge Mennesker og særlig ikke, naar Grænsen, som Lovforslaget tænker sig, under visse Omstændigheder kan skydes op over det 18de Aar.

Men hertil kommer, at disse 2 Opdragelseshjem forlængst ere fulde til sidste Plads, og at Ansøgninger om Optagelse atter og atter have maattet afslaaes.

For saa vidt der i Bemærkningerne til Lovforslaget henvises til Selskabet „De hjemløses Venner“s Hjem, Næsbygaard, kan der næppe gøres Regning herpaa. Dels er Opholdet her af frivillig Karakter, dels særlig beregnet for arbejdsløse Mænd, der ofte have været ret langt nede paa Skraaplanet, hvorfor Hjemmet ikke er egnet som Opdragelseshjem for unge Mennesker. Vi have ogsaa gentagne Gange her paa Grund af Pladsmangel faaet Afslag paa Begæringer om Optagelse.

Endelig tilføje vi, at Landerupgaard og Flakkebjerg ikke kunne komme i Betragtning i denne Sammenhæng. Thi Drengene anbringes her som ukonfirmerede, og vel maa den, der anbringer dem, betale indtil deres 18de Aar, men Anstalterne ere kun beregnede paa i Nødsfald at tage saadanne konfirmerede Drengene tilbage paa kortere Tid, som have vist sig umulige i de Lære- eller Tjenestepladser, i hvilke Anstalterne have anbragt dem. Der kan heller ikke regnes med Bøgdgaard, som er be-